

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/139/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612213993
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2013:7612213993.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Žabotova 2/B, IČO: 36866881 proti odporcovi: R. H., V. XX.X.XXXX, B. P. T. V. L., J.X. XXXX/XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom pre toto konanie Mestom Spišská Nová Ves, o zaplatenie 118,57 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 118,57 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 91,18 eur od 15.2.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 37,33 eur, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 14.8.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 118,57 eur spolu s úrokom z omeškania a k náhrade trov konania. Návrh odôvodnil tým, že medzi účastníkmi bola dňa 13.7.2007 uzavretá Zmluva č. 8851647001. Na základe tejto zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi Povolené prečerpanie na osobnom účte, na ktorý mu poskytol peňažné prostriedky, ktoré mohol odporca čerpať do výšky poskytnutého debetného limitu. Odporca počas platnosti zmluvy prečerpal sumu 91,18 eur predstavujúcu nepovolený debetný zostatok. Odporca nedoplnil zostatok na svojom účte o čiastku nepovoleného debetného zostatku zvýšenú o ďalšie položky podľa zmluvy a Sadzobníka poplatkov a preto navrhovateľ dňa 14.2.2011 odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok. Dĺžná suma pozostáva z istiny 91,18 eur a sankčného úroku 27,39 eur.

Na základe návrhu bol tunajším súdom vo veci dňa 14.8.2012 pod č. 9Ro/180/2012-15 vydaný platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk a preto bol uznesením č. 9C/139/2013-41 zo dňa 10.5.2013 zrušený.

Na pojednávanie sa navrhovateľ nedostavil, doručenie predvolania mal súd riadne preukázané. Z toho dôvodu súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti navrhovateľa. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní zotrval na podanom návrhu a žiadal rozhodnúť v súlade so žalobným petítom.

Odporca má hlásený trvalý pobyt na adrese T. V. L., J. XXXX/XX, čo bolo zistené z potvrdenia Registra obyvateľov SR. Zásilky súdu sa mu nepodarilo doručiť na uvedenú adresu, ani na adresu uvedenú navrhovateľom T. V. L., R. X a to ani prostredníctvom polície. Zo správy polície bolo zistené, že odporca sa nezdržiava ani na jednej z uvedených adries a jeho terajší pobyt sa nepodarilo zistiť. Vyžiadanými

správami bolo zistené, že odporca nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, dávky v nezamestnanosti, ani nemocenskej dávky. Nenachádza sa vo výkone väzby, či trestu odňatia slobody. Pobyt odporcu bol zisťovaný aj prostredníctvom príbuznej odporcu, ktorá zásielky súdu taktiež nepreberala. Z uvedených dôvodov bol odporcovi podľa § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený opatrovník pre konanie a to uznesením č. 9C/139/2013-40 zo dňa 11.4.2013.

Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Dňa 13.7.2007 bola medzi účastníkmi konania uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorej obsahom bolo zriadenie rastového osobného účtu odporcu u navrhovateľa. Listom zo dňa 27.2.2010 navrhovateľ informoval odporcu o nepovolenom debetnom zostatku na jeho účte vo výške 22,70 eur. Zároveň odporcu vyzval, aby tento zostatok na účte minimálne o výšku debetného zostatku zvýšeného o sankčný úrok a to pod následkom zrušenia účtu. Listom zo dňa 3.2.2011 navrhovateľ od zmluvy odstúpil poukazujúc na to, že na účte odporcu je vykazovaný debetný zostatok vo výške 90,53 eur a zároveň vyzval odporcu na úhradu tejto sumy. Podľa výpisu z účtu odporcu ku dňu 14.2.2011 vyrovnanie zostatku účtu predstavovalo sumu 91,18 eur.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 13.7.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Zmluva o zriadení osobného účtu uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom je spotrebiteľskou zmluvou. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Vychádzal pritom z listinných dokladov predložených navrhovateľom, ktorými bolo preukázané, že po ukončení zmluvného vzťahu medzi účastníkmi ostal na účte odporcu neuhradený debetný zostatok vo výške 91,18 eur, ku ktorému bol pripočítaný sankčný úrok vo výške 27,39 eur podľa sadzobníka poplatkov pri prečerpaní na osobnom účte. Súd preto návrhu čo do zaplatenia žalovanej istiny vyhovel.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa

tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Úroky z omeškania boli navrhovateľovi priznané zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka poukazujúc na vládne nariadenie č. 87/1995 Zb. platné v čase omeškania odporcu odo dňa nasledujúceho po odstúpení od zmluvy..

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

O trovách konania súd rozhodol podľa citovaných ustanovení. Náhradu trov priznal navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 58,16 eur určených podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za dva úkony a to prevzatie a príprava pojednávania (§ 14 ods. 1 písm. a/), podanie návrhu na začatie konania (§14 ods. 1 písm. b/), po 16,60 eur, t.j. odmena spolu 33,20 eur. Odmena nebola priznaná za jeden úkon a to pokus o zmier z dôvodu, že sa jednalo o úkon pred začatím konania v danej veci. Trovy ďalej pozostávajú z režijného paušálu za dva úkony v roku 2012 vo výške po 7,63 eur t.j. spolu režijný paušál 15,26 eur. Spolu trovy právneho zastúpenia tak predstavujú sumu 48,46 eur, ku ktorej bola pripočítaná suma 9,70 eur ako 20 % DPH zo sumy 48,46 eur. Spolu trovy navrhovateľa teda predstavujú sumu 74,66 eur (súdny poplatok plus trovy právneho zastúpenia). Poukazujúc na citované ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. súd uvedené trovy považoval za neprimerané, keďže presahujú 60 % žalovanej istiny. Z toho dôvodu súd priznal navrhovateľovi len polovicu z vyčíslených trov vo výške 37,33 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnom poriadku.